

PK

Kalkkistenkoski

Kalkkistenkoski on eräs alueemme hienoimmista linturetkikohteista. Täällä Päijänteen vedet purkautuvat Kymijokeen. Päijänteen vesistön valuma-alue kattaa noin kahdeksan prosenttia maamme pinta-alasta, joten virtaama on melkoinen: 100–500 m³ sekunnissa. Tästä syystä koski pysyy avoimena kovimmillakin pakkasilla, mikä takaa vesilinnuille ja koskikaraille oivan talvehtimispaikan. Virtavedet vetävät puoleensa myös varhaiskevään muuttajia.

Kalkkistenkosken vuolaimman virran kohdalla on rannan ja Koskensaaressa väliin rakennettu pato, jolla säännöstellään Päijänteen vedenpinnan korkeutta. Kiviröykkiöt saarissa kertovat useista perkaustöistä, jotka lopuivat Kalkkisten kanavan valmistuttua vuonna 1878. Tästä eteenpäin alue on ollut virkistyskalastajien suosiossa.

Koski on rauhoitettu ja sen rannat ovat myös suurelta osin vanhaa, lehtipuuvaltaista, eliöstöltään monimuotoista luonnonsuojelualuetta. Elinympäristöjen valikoimaa ja paikan arvoa lisäävät rehevä Meran-

Koskikara. PK

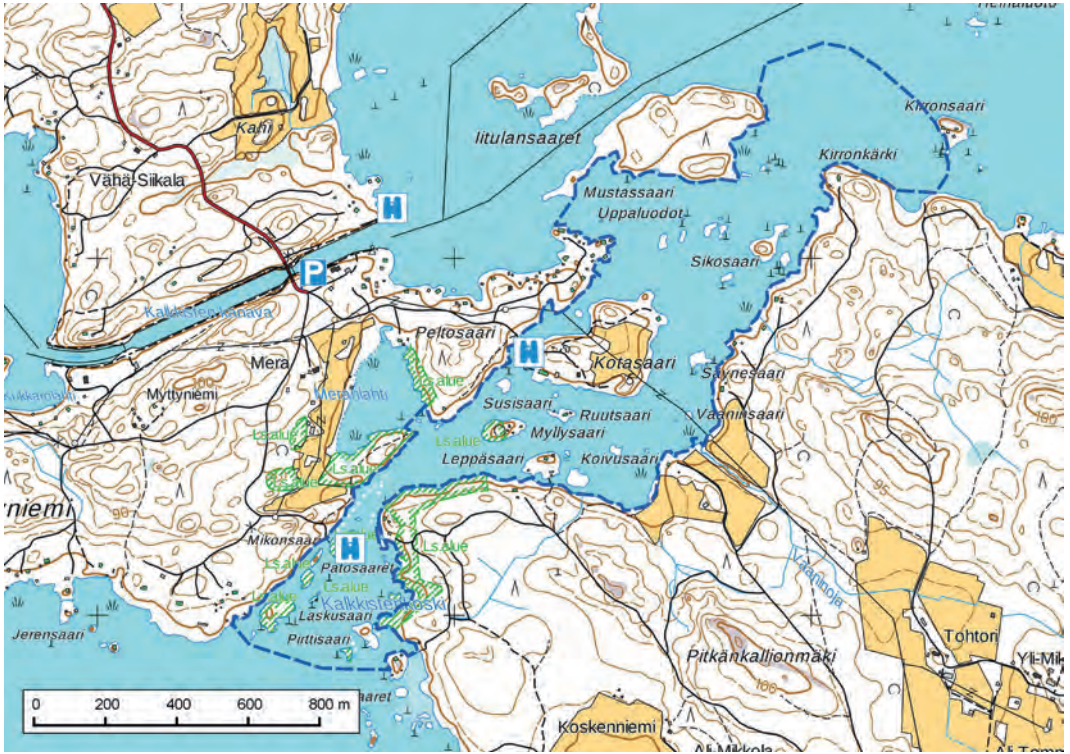
lahti ja sitä reunustava pelto, lehdot metsälehmukseen ja kallioiset männiköt.

Linnusto

Kalkkisten koskelle kannattaa tehdä linturetki kaikkina vuodenaikoina. Koskikaroja näkee talvella aina. Muita mahdollisia talvehtijoita ovat telkkä, sinisorsa, joutsenet ja isokoskelo. Talvehtivat merimetso, harmaahaikara ja pikku-uikkukin on nähty, samoin kuningaskalastaja.

Keväisin virralla saapuvat telkät, joiden määrä voi nousta satoihin yksilöihin. Myös muita vesilintuja saapuu odottamaan järvien jäidenlähtöä. Pesimään saapuvat muun muassa koskelot, uikut, sorsat ja rantasipi.

Lahopuisissa rantametsissä voi niin talvi- kuin pesimäaikaanakin nähdä kaikki maakunnan tikkalajit. Tikkojen vanhoja koloja asuttavat tiaiset ja kirjosiopot. Metsät ovat alkukesällä täynnä linnunlaulua. Kukankeittäjän vihellyskin on usein osana konserttia.

Jos sattuu kesällä olemaan paikalla, kun vesihyönteiset parveilevat, on näky ikimuistoinen. Lokkien ja kalatiirujen joukot kieppuvat taiturimaisesti miljoonien virrasta nousevien hyönteisten kimpussa. Seassa kiitävät nuolihaukat, tervapääskyt ja pääskyt.

Loppukesä ja syksy tuovat taas telkkäparvet takaisin. Kalkkistenkoski ei ole koskaan lintuharrastajalle pettymys.

Saapumisohje ja havainnointi

Kalkkistenkoskelle on Asikkalan Vääksestä noin 28 km, sujuvin reitti kulkee Pulkkilanharjun kautta. Heti harjun jälkeen kääntyy oikealle itään Kalkkistentie, jolta lähtee kanavalle vievä noin 4,5 km pitkä Kanavankulmantie. Heti sillan jälkeen on pysäköintialue, jonne auto kannattaa jättää. Kanavanseutukin on mukavaa retkimaastoa. Väylän molempia puolia voi kulkea jalkaisin. Tällä vesien, puistojen, lehtojen ja männiköiden yhdistelmällä on mukavasti lintuja. Antoisin kohta kanavalla on usein itäpäässä, josta näkee alavirran puolella olevat vesilintujen suosimat alueet.

Pysäköintipaikalta alkavaa Kotasaarentietä jatkettaessa vastaan tulee kosken alajuoksulla Kotasaaren silta. Sillan takana alkavat saaren yksityiset piha-alueet. Varsinaiselle koskelle mennään Mytyniementieltä Patosaarentien puomille. Sen kierrettäessä voi jo kuulla kosken kohinan. Tie vie Patosaa-

reen. Kävelymatkaa tänne kertyy vajaa kilometri. Saareen pääsee sulkusiltaa myöten. Kosken rantaan metsiin vievät polut, joita luonnonsuojelualueella on myös käytettävä.

Telkkät. PK

TYYPPILAJIT Telkkä, isokoskelo, rantasipi, harmaapäätikka, palokärki, käpytikka, koskikara (talvella), kirjosiippo, pyrstötiainen, hömötiainen

MUITA LAJEJA Laulujuoutsen, pyy, palokärki, pikkutikka, mustapääkerttu, sirittäjä, puukiipijä, kuhaneittäjä

HARVINAISUUKSIA Pikku-uikku, kuningaskalastaja

Katselupaikkoja

Kanavan parkkipaikka: N 6795918 E 424583 ja N 61° 17,409' E 25° 35,561'

Patosaari: 6795189 E 424672 ja N 61° 17,018' E 25° 35,678'

Kotasaaren silta: N 6795740 E 425192 ja N 61° 17,320' E 25° 36,247'